

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XXV. De primo Obedientiae gradu, qui consistit in executione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

declarat se nec boni subditi officium præstare.

De primo obedientia gradu, qui consistit in executione.

CAPVT XXV.

FILI, non arbitreris te multum præstitisse, si quando executus fueris superioris mandatum: hic enim infimus obedientia gradus est, & omni subditorum generi communis, siue sint mancipia, siue serui. Immo deprehenditur quoque in animalibus brutis, quæ vadunt, quocumque dux ea perduxerit, & faciunt, quicquid libuerit ei qui eorum curam gerit. Miser religiosus est, qui dum non paret superioris voluntati, minus facit, quam animalia bruta. Quamuis autem hic primus Obedientia gradus, qui consistit in executione eius quod mandatur ex se sit infimus, tamen si, quemadmodum conuenit, seruetur, mihi est pergratus. Obedientiam meam, quam Patri cælesti præstiti quatuor conditiones gratiorem reddiderunt. Promptitudo, integritas, fortitudo & perseverantia. Eadem acceptam reddunt obedientiam religiosi, & hoc faciliores sunt, quò ex voluntate ad me imitandum cupidiorè proueniunt.

Qs

Obe-

Obedientiam non præstare celeriter & cum promptitudine, defectus est, qui mihi non parum displicet. Qui si nascitur ex voluntate frigida & languida, hoc displicet magis, quia effectus est malus, & causa peior. Cui tempus est præstandæ obedientiæ, & præstare differt, temporis iacturam facit, & se in periculum coniicit, ne mandatum exequatur. Si verò religiosus differt obedire, eò quod in sua aliqua re particulari sit occupatus, plus mihi displicet, quoniam se, negotiaque sua anteponebat negotiis Superioris. Verus obediens, ut perfectè obediat, negotia sua inchoata & imperfecta relinquit. O quantoperè mihi placent religiosi, qui etiam signo dato ad agendum aliquid quod regula vel Superior præscripserit, etiam piis operibus desertis, continuo aduolant. Imò singularem apud me sibi gratiam conciliant, si ut obedientiam præstent, colloquium etiam mecum in oratione inchoatum interrumpant. Expende tu modo, quam exiguam apud me gratiam ineant, qui amore proprio excæcati, ne suis vel commodis, vel recreationibus destituantur lenti sunt & tardi in opere perficiendo, quod à Superiore iniungitur. Plus verò offendor, si cunctatione eadem

vran-

vtantur, dum ad orationem, aliaue exerci-
 tia spiritalia campanâ signū datur. O quan-
 tum sibi nocent & communitati huiusmo-
 di, maximè quando notatum est eosdem,
 dum ad res corpori commodas, vt cibum,
 potum, recreationes vocantur, nihil cun-
 ctari, esse impigros & promptos. Eos sanè
 præstaret, nunquam prodire in publicum,
 nam vbi iusta causa non occurrit eos pur-
 gandi, ibi manifestum datur scandalum.
 Qui ob crimina sua triremibus sunt addi-
 ti, tam prompti & expediti sunt ad obse-
 quendum, vt vix signo dato res iam perfe-
 cta sit. Imò sic ad exequendum sunt cele-
 res, vt dum rem agunt, vociferentur cam-
 peractam. Et quanquam flagrorum metu
 tam diligentes sint & impigri, amor tamen
 diuinus promptiores in hoc genere reddere
 deberet religiosos, quippe cum amor forti-
 or & efficacior sit metu. Neq; id solū ap-
 paret in triremibus, in quibus cernere est
 catenas, & nautas scuticis armatos, sed eti-
 am in magnorum Dominorum aulis. Que-
 ro enim, quid reddit famulos ad Domino-
 rum vocem tam alacres & expeditos? An
 spes mercedis? at ea copiosior est apud me.
 an amor quo dominum suum complectun-
 tur? at longè ardentior amor mihi debetur.

nam

nam bonitas, quæ amoris causa est, longè est in me excellentior, & præmium quod à me expectatur, est sine comparatione maius. Tarditas certè religiosorum omnis oritur ex defectu amoris. Si subditi impensius affecti essent ad superiorem, diligentiores quoque forent in obedientia exequenda. Quo in genere, filij huius lucis prudentiores, promptioresque sunt filiis lucis.

ALTE RA conditio est, vt obedientia sit integra eiusmodi enim mea fuit obedientia. Religiosis certè satis esse deberet ad integritatem hanc amandam, si perspectum habeant, hanc meam esse voluntatem, & talem esse Superioris intentionem, vt integrè imperata præstentur. Sunt qui tantum parati sint obsequi in rebus magni momenti, non item in paruis. Aliis verò videtur satis, si partem earum rerum, quæ à Superiore præscribuntur, perficiant, prætermiſſis reliquis. Ego sanè ignoro, quis eos iudices vel interpretes obedientiæ fecerit. Nec sat scio, vndè illi didicerint, non esse necessarium omnibus Superiorum decretis, vel mandatis parere. Dicant quæſo, quando votum edidère obedientiæ, cogitarint nè obediendum esse in omnibus, an in aliquibus tantùm? an intellexerint semper obediendum, an tantùm
breui

brevi tempore? Et ut intellexerint non in omnibus, & certo tempore tantum obsequendum, quis tale votum acceptavit? Ego non dimidiata, sed integræ obedientiæ votū acceptavi. Si famulus aliquis partem tantum eorum quæ à Domino imperata sibi forent, exequeretur, cum posset totum, non diu retineretur in domo, & ut retineretur, in ratione reddenda facilè appareret, vter alteri aliquid deberet, famulus nē Domino, an cōtra? Non mercede, sed pœna dignus est, qui non servit ad voluntatem Domini. Multi in religione degunt, cum quibus ratio inibitur tandem in fine, & tunc intelligitur, mereantur nē præmium an pœnam, qui integram obedientiam non præstiterunt.

TERTIA conditio est, ut obedientia fiat cum fortitudine. Non mihi placet religiosus, qui demonstrat fortitudinem animi in obediendo, dum imperantur facilia, aut libenter obedit, dum prosperè res eunt, & Superior iubet ea, quæ arrident palato. Non est hæc vera fortitudo, nec fortis obediens hac via rectè probatur. Vento prospero flante, qualibet naui navigatur, & via plana quilibet etiam infirmus iter facit. Fortitudo obedientis cognoscitur in rebus arduis & difficilibus, ut quando perferenda
incom-

incommoda, & dolores, vt cum afflictiones
 occurrentes non retardant ab obedientia
 præstanda, cum in vincendis difficultatibus
 animus erigitur. O quam insipienter agis
 fili, dum, ne crebrius aliquid tibi impere-
 tur, difficilem te demonstras in exequenda
 obedientia, ea opinione deceptus, grauari
 solere pluribus officiis & laboribus, qui
 semper se promptum & facilem in obsequen-
 do declarat. Quid enim hoc aliud est, quam
 accusare Superiorem indiscretionis & im-
 prudentiæ? quam repellere à se locuple-
 tissimam coronam? Si tibi impertio sani-
 tatem & vires ad tolerandos labores, cur
 eos tantoperè reformidas? An ignoras tu,
 quo plus augetur labor, magis augeri me-
 ritum? cur ergò finis te vinci ab ignaui-
 a? Non est hæc fortitudo, sed malitiosa incur-
 ria. Non sic ego feci, qui cum possem
 te ad salutem perducere per media facilia,
 tamen ob maius commodum tuum elegi
 difficillima, vti fuit mors in flore iuuentu-
 ris; nec elegi quamlibet mortem, sed igno-
 miniosam & acerbam, quam scilicet tot,
 tamque dira tormenta non solum contu-
 meliosa, sed etiam atrociora antecesserunt.

QVARTA conditio est Perseuerantia,
 quæ si desit, nulla obtinetur corona, nul-
 lum

lum est obedientiæ meritum. Ego viam Obedientiæ decurri vsque ad mortem, omnibus difficultatibus & impedimentis contemptis & remotis, quæ in via occurrunt. Apostoli mei quoque in obseruatione præceptorum meorum in finem vsque vitæ perstiterunt. Itaque qui ob inconstantiam, vel commodum aliquod suum, aut alium respectum humanum negligit obedientiã præstare, meus discipulus non est. Incipere, & postea citra iustam causam non exequi obedientiam, puerorum est, non religiosorum.

De secundo gradu obedientiæ, qui pertinet ad voluntatem.

CAPVT XXVI.

FILI, voluntas tua est potentia cæca. tu quoque sæpè passionibus tuis excæcaris, quare non potes esse dux illius, ne ambo in foueã cadatis. Necessè est igitur, vt mihi innitatur, eiq; qui locum meum in gubernando sustinet. Atq; hoc exigit secundus Obedientiæ gradus: nēpè, vt non modo tuã voluntatē subiicias Superioris volūtati, eiq; tuã conformes, sed vt illius voluntatē facias tuã; quod consequere, si Superioris voluntatem animæ.

animæ.